

Гумористичний двохижневик під редакцією Валентина.

Число 1.

Відень, дня 1. березня 1920.

Рік I.

Хоч на Египет повертай!

Від редакції.

„Геніяльні думки дуже прості“ — сказав Бен — Акіба, а може якийсь інший кооператор.

Правдивість цієї думки підтвержує найкраще повстання нашого журналу, котре не є менш геніяльним, ніж повстання батька Махна або Зеленого.

„Життя сумне“, сказав трагік Черкасенко, і попросив позичити йому сто корон.

І воно було-б ще сумніше, коли-б не „Український прапор“, додав він ховаючи сто корон; і на його обличчі дехто помітив маленьку усмішку.

Шушура.

Державна нарада п'ятох.

(Фаре.)

Світлиця кращого віденського готелю. В ній повно по саму завязку великої державної ваги засідання. На столі... найширшим морем довоєнні часи. Задля небезпеки, щоб як піском синнути й у вічі, під столом сидить у три погипбі зігнувшись „патріотизм“. І як це не дивно, але чомусь він із рожками й з лисячим хвостом. За дверима хтось усе навипиньочках, ще на більш обережних, як то за вчорашніх царів було. Підйом наради на шиях третього неба державних інтересів. Дим з повітрям обнялись „мов цинний очерет“. Галає і гармидер.

Третій. ... Закликаю найсвітліше панство!...

Четвертий. Не марнуймо часу.

Другий. Авже ж.

Перший. Вчімося уже розуму. (Запиває).

Четвертий. Ви ясний пане всього недавно з України...

Третій. Бо ж людина зброї і дисципліни... Бився до останньої каплі крові...

Четвертий. От же от... Ви тут недавно й не ветиган Німці добре рознюхати.

Другий. Авже ж... Ні, ні, — з Німцями нам не по дорсі. Це нам від самих себе на погипбель.

Четвертий. І ганьбу.

Перший. Нам і нашим дітям.

Третій. То тоді з Поляками...

Всі. (Мішаючи слова з „патріотичною“ слиною). З Поль?... Одім...?!. Ворог...?!. Та вони з нас!... Ми засвіtimo голими... без штанів! Ганьба! Позор! (Крик і галає. Занахлю скандалом. Скажений дзвінок. Не помагає. Третій намагається з усієї сили „оскорбленому чувству знайти уголок“. Але „лірні“ слини свого народу ніяк не можуть заспокоїтись від панесеної їм історичної образи).

Третій. (Кричить на все горло). Голосує! Ставлю на голосовання! (Раптова тиша, наче після обуха). Отже прошу

— хто за те, щоб нам ігнорувати найтіснішого союзу тільки з переможцями, з Антантою... (Вгорі опинилось вісім рук так швидко, що наче вони вниз і зроду не вийшли. Третій). Принято. Всі. Урааа! Вра! Вра! Вра! („Патріотизм“ під столом з трьох погипбель став на ноги. Хвоста загнув бубликом. Стоїть. Загомоніли пляшки з чарками. Загарчали ножі. Запицала шинка й потекло птиче молоко).

Третій. (По хвилі благовоління в стелі й на долівці). Тепер уволім ще, — до чого-ж нам з нашими міліонами пристати.

Перший. До мануфакт...

Четвертий. Не годуюсь. Україна ще не гола, бо має полотна. А от, що вона боса...

Другий. Тому то, вкладаймо наші гроші в акційне товариство „Шкурочинів“.

Всі. Правильно! На шкурі ми найбільше заробимо.

Другий. Та й Україні послужим — обуємо її бідну.

Всі. Іменно! — заробимо й послужимо!

Третій. Тепер ще. Як нам бути з нашим Питим? Мені здається, що в нього грошей більше на язиці, як у кешені. Він такий ще молодий...

Другий. Та старий ділами. Йому тричі давали на формування найстрашніших корпусів... Рився він і в усіх міністерських портфеліх. В Берліні вже й будиночок має...

Третій. (Трохи завинено). Пардон...

Другий. Ми з вами... Ось той... наші міліончики... так би сказати... Кхе, кхе... більше того... Авжеж — заслужили. (Всі якомось того... недовірливо до самих себе веміхнулись.)

Другий. А він...

Ява дальша.

(Заходить Той, що за дверима. Зупинився по всім правилам „швів“. Докладає). Прийшли якісь...

Четвертий. Від Французів?

Другий. Чи?...

„Ridendo castigare mores“ (сміхом бичуваги зви-
чаї) сказав устами Крушельницького старий, преста-
рий Сенека. В цей мент неначе святий дух зійшов
на куняючих і вони одноголосно закричали: сміх!
сміх! сміх!! і од сміху на їх голови полетіло пір'я
з хвоста святого духа.

Так народився „Сміх“. Першу медичну поміч при народженні дитини подав один із батьків, сам дитина в політиці і ветеринар по професії, Олесь.

На зубок дали :

Далі, по православному звичаю, облили дитину чорною кавою із сахариною і передали її Мурському, який, не вважаючи на свою молодість, нагадував в цей величний мент відомого Симеона Богоприїмця. І через годину дитина була уже в друкарні.

Перший. Може? . . .
Той що за дверима. Якись наші полоненні, „Голодні,
голі й босі“ . . .

Четвертий. На польську станицю їх.

Той що за дверима. Слухаю. Потім ще й той... Що вже шостий день ходить сюди... В якійсь державній справі.

Другий. В нас нарада...

Перший. Боса Україна...

Третій. Завтра.

Той що за дверима. Слухаю. (Щез).

Третій. То значить...

Явше дальша.

П'ятий. (Вбігає). Вже? Порішили?... На чому? З ким?

Третій. Та почекайте. За вами ніче хтось гнався?

Пятий. Авже ж . . . Збіраймось . . . Тікаймо.

Всі. Від кого ?

П'ятий. (Ледви вимовляючи). „Сміх“ ... (Встає у крісло. Всі замерли. П'ятий продовжує). В таке лихоліття... сміятись... Україна обливається кров'ю... Гола й боса... Туже й плаче... А вони... їм ахоньки...

Всі. Ганьба! Позор!

Пятий (смиренно). Моя пропозиція — тікаймо далі від такого. Щоб не бачити й не чути . . .

Другий. Та й справі нашій можуть тут напаскудити...

Всі (заворушено). Зіснено... А вже ж... Осміють, об-
бешуть перед чужинцями.

Пятий. І знаєте, хто цього виродека породив?

Всі разом. Хто? Може? Чи?

Другий (догадавшись). Хтось із Kärthnerst...

Пятий. Десе . . . Гірші!

Всё. Кто ж?

П'ятий. Люди — яких любов до рідного краю, сумління, честь і віра не в грудях їм, а в гонорарі за холодні друкарські рядки... В котрих і сама суть їхнього життя і ось та циганська віра — „а якої тобі треба“ ...

Всі (на свою голону). О-о-о-о! (Попадали, хто вриділ Пропаааліни... (Виють на голос денніківського „революційного“ „Боже, царя храни.“) Азавтанюуу мазамооо... Храніни назас, для нашої венькини, боосотії. (Нараз, мов коти на горіщі!) На страх, на страх!... уусіім враагааам...

Третій (безповоротно рішуче). Голосує. Хто за те, аби нам зараз же аж в Америку від таких народніх ворогів — пропну тых руки не піднімати. (Всі приєутні руки прямо погубили: хто в кошенях, лиші на тому місці позад себе, яке дано їм для того щоб вони мали чим відповідати за якісь лихі вчинки. А пятому руки так погубились, що дістались аж під його важкі п'яти.)

Третій. Привято.

Четвертый. Рушаймо!

Перший. А що з віденськими нашими жінками?

Третій. Це не по суті.

Пятый. Он . . .

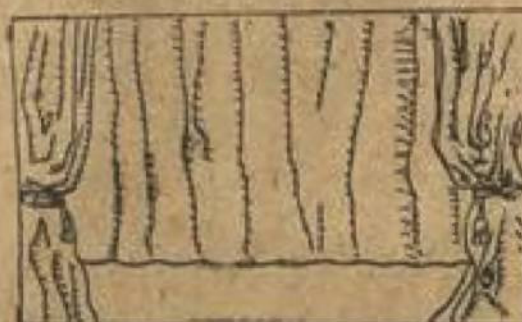
Всі. (Насторочено). Що?

П'ятий. У вікні . . . Морда . . . „Сміх“ . . . Заглядає вже . . .

Третій. (Дрібненько). Да, да . . . Починаймо . . .

Всі. Щеее й неее вмерлаааа... (З під столу живим чортком вискочив „патріотизм“ п'яти, зробив „salto mortale“. Опинивсь на столі. Дирижує. Всі з пісню починають урочисто йти. „Патріотизм“ опинивсь у них над головами. Ідуть вони на віденську стацію, та й до Америки... „Ритувати“ „Україну“. Той що за дверима, стоїть по найстрогішим „півам“ і одним оком плаче, а другим сміється.)

(3 найважливого, патріотичного, туману завіса — хитро спадас.)

А. НЕХОМИК

Наша орієнтація.

Ніхто не зміг об'єднати всіх українських елементів: ні Грушевський, ні Винниченко, ні Петлюра, ні навіть Петрушевич. Тільки один Супрун.

Григорій Супрун догадався народитись не після, а перед революцією.

Собіратель українських земель
Григорій Супрун — наш Іван Калита.

Народився він на лівобережній Україні, здається на полтавщині, або на харківщині (не виключена і катеринославщина!) хоч не ручаємось за останнє, бо кажуть, що він народився в Одесі. Важно, що народився.

Коли народився

„Не іржали коні
Не ревла худібка
Не закам'яніли сльози.“

Цей факт підтвержує гіпотезу, що він народився в Одесі.

Про його шкільні часи історія мовчить.

Його ближчими товаришами були мабуть Гутник і Ржепецький, а можливо, що хтось інший. Киньмо однак заслону на ті темні роки.

І перейдім до об'єднуючої діяльності нашого Івана Калита (Грицька Торбинки).

(Продовження в наступному числі.)

Підручник по зоології.

(Для дітей від 10 до 12 років громадської школи.)

Проф. д-ра Гасан-паші.

Вступ.

Що таке зоологія? Зоологія це є наука, яка не має нічого спільного з астрономією, ні навіть з математикою, але за то дуже наближається до української кооперації і дипломатії. Названа вона так в честь відомого ресторана в Берліні: „Зоологічний сад“.

Чим займається зоологія? Зоологія, як і українська кооперація, нічим в більшості не займається, а коли вона випадково і зачепить якесь питання, то завше з иншого кінця ніж треба, з причин родства з українською дипломатією. Об'єктом студій в зоології суть звірята: дикі, хатні, фінансові, всеядні, живі, мертві, а також і інші.

Чому зоологія не займається музикою?

Останнє питання наукою ще не в'яснено і розбирається зараз на одній з українських конференцій за кордоном.

ЛЕКЦІЯ I.

Всеядні.

Акула. (*Legatus spekulantis*.) Живе переважно біля Кронпринцевих островів. Добре їде на приманку, але зривається. Годується чим попало. Пливе завше за кораблями з великим плаванням і любить хапати на льоту валютні і біржеві одброси.

Напевно ввіймати можна її тільки в мертву петлю.

Миши руді. Характерно, що руді миши завше розбігаються при першій небезпечі видимій чи невидимій, а також при наближенні ворога в особі військового або судового слідчого. Осо-

бливо цим визначаються ніжні, граціозні звірки з роду рудих мишей під назвою *Atamanis Chapaj—Tikajicus*. Велике переселення рудих мишей за кордоном (більшість з дипломатичними паспортами) зазначено наукою між 1918 і 20 роками. Вігство було видно навіть і через темні шкла, кажуть, що і сліні бачили, хоч офіційні кола цьому заперечують.

Шпаки чорні. (*Tati misionares*.) Шпаки птиця збірна. Літає великими зграями і накидається на все, що попаде. Робить запаси на зиму з зерна, кукурудзи, долярів і инших хлібів і все це складає в спеціальні сейфи. Між чорними грапляється иноді і біленький шпак. Дуже важко довиться за кордоном.

Журавель. (*Schefus libertatis*.) Живе в болоті і в инших низьких місцях. Взагалі любить непролазну дреговину і багниця. Годується рибкою. Нападає на беззахисну падаль, а часом і на дітей в політці. Періодично губить піря з хвоста, через що тубольці звуть його птицею непристойною.

Ворони. (*Koo Valentini*.) Птиці по характеру надзвичайно спокійні, (як би не лупання очима, то можна було подумати, що вони дохлі. Прим. редакції), але полохливі і тому часто безсистемно і безпорядно перелітають з одного місця на друге. Незвичайно прозорливі.

До ворон відносять також і деякі види перелітців (*Laperiza helvetica*), котрих навіть дехто за їх характер називає воронами.

Вперше вороги були відкриті і описані одним скромним ветеринаром Валентином, прикомандірованим по своїй спеціальності ординатором одної з наших дипломатичних місій за кордоном.

(Далі буде.)

Привітання з України по рядку з „Кобзаря“.

Гр. Тишкевичу :

Буває иноді старий
Не знав й сам, чого зрадів.

Звільненим членам парижської делегації :

На Вкраїну ідіть діти...

Сидоренкові :

... і Парижу і іншому краю
Наш брат хуторянин себе показав.

Максиму Славінському :

... Гуля Максим, гуля батько...
А за ним хлопята.

Петрушевичу :

Як умру, то поховайте...

Панейкові :

Раби, підніжки, грязь Москви...

Винниченкові :

Червонив ти синє,
Та не напоїв.

Олесеві :

А сю ніч упешся...

Лотоцькому :

Молітесь, братія!...

Піснячевському :

Мені однаково,
Чи буду жити на Україні.

Ліпінському :

А ясновельможний блисне булавою...

Капелі :

Ось де, люде, наша слава, Слава України.

Українським журналістам :

... кричите,
Що Бог создав вас не на те,
Щоб ви неправді поклонялись,
А хилитесь, як і хилились.

Корольову :

... в славянофіли так і претесь.

Гасенкові :

Коли-б ви знали паничі,
То виб іділій не творили.

О. Степаненкові :

Одну хатиночку в гаю,
Та дві тополі.

Хомику :

... не ночує,
Ні під хатою, ні в хаті.

М. Залізнику :

... колись
І з нас будуть люде.

Блаватному :

... А все з-за того пятака.

„Волі“ :

Застукали сердешну волю,
Тай цькуєте.

Вол. Кушніру :

А так по світу волочусь.

Укр. посольству у Відні :

Чом вас вітер не розвіяв...

Макаренкові :

І заплавав, як тая дитина.

Союзу „Україна“ :

Ясновельможні (нишком) свині.

Кооперації :

І гнилою колодою по світу валяться.

Місіям для полонених :

Схаменіться, будьте люде!

„Українському Прапорові“ :

... не за Україну,
А за її ката...

Грушевському :

... Премудрого
Немудрі одурять!

Антоновичу :

... Ходімо спати!

Д. Дорошенкові :

... Україну правили.
Добра тоді чимало натворили.

Сірому :

Одну сльозу з очей карих...

Севрюкові :

Утни, батьку...

Донцову :

На батька бісового трачу
І дні і пера і папір...

(Продовження обов'язково буде.)

ВАЛЕНТИН.

Б а л я д а.

1. Йду по вулиці — дивлюся,
Український прапор! Стій!
Тут? у Відні? (аж хрещуся)
Рідний прапор! Боже мій!

2. Вхожу в хату... ні людини!
Тільки де-не-де шури
Догризають, наче свині,
Українські прапори.

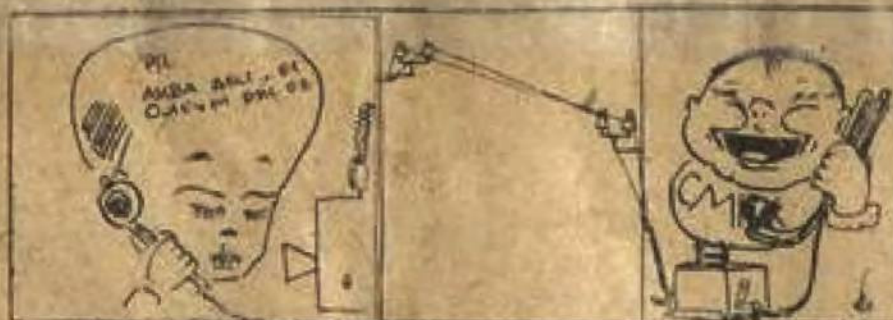
3. У кімнаті повно диму,
Чадам, нафтою смердить,
І єдину, неділиму
Хтось будує, аж сопить.

5. На хрестах борщі розп'яті,
І малі якісь людці
В колчаківському захваті
В них шпурляють кам'яні.

4. У кутку червона книга,
А на ній сидить поет...
В його серце — наче крига
І в руках його штилет.

6. Геростратин обнімає
Генерала — Москаля.
Кров'ю теплою стікає
Під ногами їх земля.

7. Хтось стоїть, очей не зводить,
Наче з Бога, з Клеманса,
А на сході сонце сходить
Воля, правда і краса.

По телефону.

I.

— Пинуть, що політична кар'єра Клемансо на віки скінчилася, і він виїхав до Єгипту на спочивок.

— Це не зовсім точно: просто переконався, що антантські карі на большевиків не впливають, і подався за карами єгипетськими.

II.

— Чи правда, що український дядько повстає супроти ідеї рівності?

— Це не зовсім точно: він просто проти московської комуні.

— Але ж комуна...

— ...має в основі рівність?

Так, але дядько почуває, що це простісінько — комуна а йому дуля з маком.

III.

— Чи правда, що питання про Східну Галичину саме тепер є в новій, ліпшій для Українців, фазі свого вирішення?

— Це не зовсім точно: просто Антанта зневірюється в Поляках і хоче за ціну Східної Галичини купити щось вартяніше, ніж Велика Польща.

V.

— Пишуть, що Керенський, не маючи жадних засобів до життя, примушений був зробитись кельвером.

— Це не зовсім точно: просто людина вреніті знайшла своє правдиве призначення.

VI.

— Чи правда, що „Ilustrowany Kurjer Codzienny“, який ще не давно закликав земляків своїх іти „на Dniepr“, тепер зі страху перед большевиками заслаб на шлунок?

— Це не зовсім точно: не „ze strachu a ze złości“.

VII.

— Чи відповідає дійсності, ніби „Воля“ і „Український Прапор“ виходять за кордоном тому, що наших патріотів і на чужині не кидає туга за волею й бажанням бачити, як вишино має стиг української державності?

— Це вже зовсім не точно: просто за таку „Волю“ там, на Вкраїні, дядько взяв би редактора в дрючки, а „Укр. Прапор“ не подер би навіть на онучі. Краще вже тут: і безпечно й заробітно.

ЗАПРОСИНИ ДО ПЕРЕДПЛАТИ

Приймається передплата на
УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ
І ІЛЮСТРОВАННИЙ ЖУРНАЛ

„СМІХ“

Виходить у Відні 2 рази на місяць,
кожного 1. і 15. числа,

під редакцією:
ВАЛЕНТИНА.

Ціна одного примірника:

в Австрії, Угорщині, Галичині і Польщі	10 Кор.	в Італії	2 лір.
„ Чехо-Словаччині	6 ч. Кор.	„ Швейцарії	1 шв. фр.
„ Юго-Славії	6 дін.	„ Франції	2 фран. фр.
„ Німеччині	6 Мар.	„ Америці	25 цент.

Зголошення передплати і гроші надсилати до Адміністрації журналу:

Administration „Smich“ in Wien, I. Krugerstraße Nr. 5.

Адреса Редакції: Wien, I. Hotel Royal, Singerstraße 3. Zimmer 25.

Туга за рідним краєм.

Якийсь безличник, ідіот
Сказав, що я — не патріот.
Що не кохаю Україну.
А щоб тобі... не заллатив
Супрун на твій акредитив.
Коли за нею я не гину?

Тужуж за нею день і ніч.
Бо чужина — то кепська річ:
Валить, як сонечко билу.
Знайомі з туги вже мені
Всі ресторани, каварні —
Тривоги дух не зна спочину!

А як засмокче в серці жаль,
Лечу у пізній я льокаль
І в чад веселощів порину.
Бо вже давно без забуття
На неї зійшло моє життя.
Як добре авто без бензину.

І тільки рій палких дівчат
Вертає блиск минулих свят
Хоч на однісіньку хвилину:
В їх товаристві за столом
В останніх келехах з вином
Знішав я не одну сльозину.

В такі часи згадав не раз,
Коли в ріжках вже мерхнув газ,
Свату занедбану руїну...
І взагалі, як вірний син,
У Відні я знайду загиб
За Неньку рідну Україну!...
Шершень.

ХРОНИКА.

Закидають нашим закупочникам, що вони не дбають за нашу армію. Закид на нашу думку безпідставний і ми мусимо взяти наших шановних діячів в оборону. Так наприклад один з них закупив білизну для армії по 15 швейцарських франків за пару (650 корон! Ой, ой, ой! прим. складача). Залишається лише замовити в найкращих парижських кравців фраки і закупити всі циліндри, палочки — й закові череники і ваша армія малаб таку обмундировку про яку не мріяв ні John Bull ні навіть дядя Sam.

Від довшого часу турбується українська віденська колонія, де подівся Каліотрат! Спеціально тужить за ним Степаненко. Має для нього нозе якесь призначення.

Не дивлячись на гігантські зусилля, українських фінансових кол. піднести курс нашої валюти на світовому ринку їм не вдалось. Вони рішили тоді приміняти радикальний спосіб і перестроїти нашу валюту на англійський лад. Монетарною одиницею на Україні має бути пієля їх проекту нуд гривень.

Чеське посольство у Відні пережило на днях велику сенсацію. З'явився там якийсь тіп, наївав себе Українцем і просив завізувати йому звичайний український паспорт. Позаяк по офіційним відомостям, які має посольство, на Україні усі мають тільки дипломатичні паспорти, посольство віддало незнайомого під лікарський догляд. Коли виявилось, що він не божевільний, його за обман передадуть в руки поліції.

Від одного з наших посольств дістаємо отце повідомлення. В відповідь до численних домагань українського громадянства прийнято на днях між урядовців посольства нового придверника, що майже чисто говорить по українськи. Цим посольство надіється, що справа підходить під поставлені домагання і з нинішнім днем можна буде в посольстві розмовитися і по українськи. Є надія, що і в заступствах західної області буде заведена побіч урядової німецької і українська розговорна мова.)

Персональні вісти.

Померли.

Д. Антонович в Римі (від невідомої причини. На секцію делеговано „Сміхом“ ветеринара).
 М. Шраг в Будапешті (випадкова жертва комунізму).
 Др. Воевідка в Берліні (із-за різка убитий Трезвінським).
 В. Полетика в Відні (дістав удар перед ревізією).
 А. Жук (ще в Кам'янці з власної причини).
 В. Темницький ще в Відні (жирим похований Жуком).
 В. Пачовський у Відні (звірськи убитий „Українським Прапором“).
 В. Панейко в Парижі (з туги за Денікіним).
 С. Вітик (поляг в „Боротьбі“).
 Д. Дорошенко (другий раз на „Волі“).

Народились без потреби.

Трезвінський (в Варшаві).
 В. Мазуренко (в Відні).
 О. Назарук (в „Волі“).
 Л. Цегельський (на океані).
 Влодко Бачинський (у Відні).

Тяжко хворі.

О. Севрюк (Італьофобія).
 М. Василько (Германофобія).
 С. Петрушевич (Українофобія).
 М. Залізник (з 1914 року лежить в паралічу).
 В. Піснячевський (жовта мізантропія).

Прибули — вибули.

Б. Мартос (мабуть на цей раз уже з грішми).
 Г. Гасенко (слідом за Мартосом і мабуть без грошей).
 С. Шемет (мабуть до В. Вишиваного).
 В. Вишиваний вибув на курорт (мабуть від Шемета).
 Сірий прибув з Берліну (мабуть без шеляга).
 Піснячевський теж звідти (мабуть з шелягами Сірого).
 Винниченко виїхав з партії с.-д.
 Партія с.-д. їде до Винниченка.
 Партія с.-д. розсипалася в різні боки.

Наближаються.

М. Грушевський (до Чечіля).
 М. Чечіль (до Винниченка).
 В. Винниченко (до Леніна).
 М. Залізник (до Порша).
 М. Порш (до Василька).
 Назарук (до К. Левицького).
 К. Левицький (до Петрушевича).
 Петрушевич (до Голубовича).
 Голубович (до Цегельського).
 Цегельський (до Пачовського).
 Пачовський (до Трильовського).
 Трильовський (до Старосольського).
 Старосольський (до Вітика).
 Вітик (до І. Калиновича).
 Іван Калинович (до Паламари).
 Піснячевський (до Ол. Ковалевського).
 Ол. Ковалевський (до „Волі“).
 „Воля“ (до „Українського Прапора“).
 Український прапор (до „Призиву“).

Поштова скринька.

Г. Д.

Так, так мій пане! „Життя“ повне суперечностей. Єсть тюрми, на ґалісах яких кривується Воля; єсть чайні союзи руського народу, які тільки розвиваються Український прапор.

„Український Прапор“, в числі поширюючим, про виход журналу „На передомі“ додає, що „орієнтація журналу на Супруна“. Шустрий народ ці „прапорники“!

Ще журнал і не вийшов, а вони вже знають, що в ньому написано! Не дивно вони орієнтувались на Денікіна... завчасу знали патріоти...

Там також зазначається про те, що має вийти „Сміх“ і що видавцем його являється Валентин (Олесь). Як бачимо ні перед чим не схиляються. Гей, мовляв, знайте, що Валентин це тільки псевдонім, це ребро, це журнал, це і ступінь, яка під загрозою закону не дозволяє розкрити псевдонімів. Але ж бо закони для них пишуться?!

Валей ребята, бий, кого попало, сади їх під м'якітки! Батюшка Денікін ще медаллю пожалує!

А що як те піря, що я розгубив з хвоста почнуть знову затикати?!